

Γιώργος Αθανασιάδης → Δικηγόρος, Θεατρικός Συγγραφέας → e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ & ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΗΣ

ΠΕΤΡΙΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

ΜΕΡΟΣ Β

ΚΙΜΩΝ

(Γελώντας ευγενικά) Ναι είδατε; Λέτε και ζούμε σ' άλλη κοινωνία και άλλη εποχή. Αν λάβουμε υπόψη μας και τα τείχη παραπάνω που είδατε, φαντάζομαι ότι και τα ονόματα μας προέρχονται από οικισμό του 6ου π.χ. αιώνα... Αλήθεια... τι να σας πω; Ίσως αυτή τη σημερινή μέρα να μεταφερθήκαμε σε άλλη εποχή

ΦΑΙΔΩΝ

Λές Κίμωνα, να συμβαίνει αυτό ή μπιπώς πάντα οι εποχές είναι οι ίδιες και εναλλάσσονται και μαζί μ' αυτές και εμείς ... και τελικά αυτό που κάνει τη διαφορά είναι η τεχνολογία και τίποτα άλλο;

ΚΙΜΩΝ

Τώρα λίγο με μπερδεύετε Φαίδωνα, διότι εγώ σπουδάζω επιστήμη που έχει σχέση με τα μαθηματικά και... στα θεωρητικά αυτά και τους φιλοσοφικούς αυτούς προβληματισμούς

δεν είμαι και τόσο καλός ...

ΦΑΙΔΩΝ

Εννοώ απλά ότι πάντα το γένος των ανθρώπων είναι το ίδιο, τα ίδια πάθη, οι ίδιες αδυναμίες τα ίδια σφάλματα υπάρχουν και επαναλαμβάνονται και ξανά και ξανά και περνούν από γενιά σε γενιά αιώνες τώρα, χιλιάδες χρόνια. Ποιό νομίζεις είναι το πρωτότυπο που κάνουμε εμείς που δεν το έκαναν οι άλλοι πριν από εμάς και εκείνοι που θα ακολουθήσουν; Πιστεύω πως τίποτα και κανένα πάντα οι άνθρωποι ερωτεύονταν και εξακολουθούν το ίδιο να κάνουν και σήμερα. Οι κοπελιές για παράδειγμα περίμεναν τον καλό τους νάρθει στο πηγάδι έξω από το χωριό, άλλες σε άσπρο άλογο τον πρίγκιπα,

άλλες εκείνον που θα τους τραγουδούσε κάτω από το παράθυρο τους... Σωστά;

ΚΙΜΩΝ

Μου φαίνεται έχετε απόλυτο δίκιο Φαίδωνα...

ΦΑΙΔΩΝ

Σήμερα πάλι στις μέρες μας αυτά όλα δεν έχουν ανατραπεί... πάλι τα κορίτσια περιμένουν τον καλό τους να έρθει αυτή τη φορά με αυτοκίνητο ή με ανοικτό ... γκαμπριολέ πως το λένε και ... αντί να τραγουδήσουν οι ίδιοι, παίζει μουσική δυνατά από το ηχοσύστημα του αυτοκινήτου. Τελικά το θέμα και το αποτέλεσμα είναι το ίδιο. Η κοπελιά, ο νεαρός, η μουσική... η γλυκιά και

αγωνιώδης προσμονή του ερχομού για να βρεθούν να ζήσουν τον έρωτα τους. Τι άλλαξε; Απλά το άλογο έγινε αυτοκίνητο και έχει πολλούς ίππους και ... η μουσική από την φάλτσα φωνή του τροβαδούρου ερωτευμένου... έγινε ηλεκτρονική από σύγχρονα μουσικά όργανα

ΚΙΜΩΝ

Έχετε δίκιο... ναι πραγματικά έτσι φαίνεται να είναι και ίσως αυτό κάθε μέρα γίνεται και περνάνε όλα γύρω μας και οι αλλαγές δεν φαίνονται... Ίσως πάλι, ότι είσαι μικρός, αν είσαι 22 ετών δεν ξέρεις και πολλά πράγματα, πάντως Φαίδωνα, η αλήθεια είναι αμα τελειώσεις το σχολείο, αρχίζεις κάπως να καταλαβαίνεις τις δυσκολίες. Ξέρεις, εμένα με μεγάλωσε η μητέρα μου μόνη της και έκανε αγώνα. Μέχρι πριν λίγο καιρό τα θεωρούσα όλα υποχρέωση της... ποτέ δεν μπόρεσα να δω τις υπερβάσεις που έκανε για μένα. Τώρα σιγά σιγά ξεκαθαρίζει η εικόνα και καταλαβαίνω και εγώ ότι πολλές φορές ξεπέρασε τον εαυτό της... από τότε ειδικά που πέθαναν η γιαγιά και ο παππούς μου

ΦΑΙΔΩΝ

Καταλαβαίνω... ο πατέρας σου ;

ΚΙΜΩΝ

Αυτόν δε τον ε γνώρισα ποτέ στη ζωή μου... Ίσως να μην υπήρξε ποτέ και στη ζωή της μητέρας μου... ή ίδια μου είπε ότι έφυγε από τη ζωή της λίγο πριν γεννηθώ. Εγώ δεν γεννήθηκα στην Ελλάδα, γεννήθηκα στην Αγγλία και μωρό με έφερε η μητέρα μου στην Ελλάδα... Δεν έχω πάει ποτέ εκεί και δεν θυμάμαι απολύτως τίποτα

ΦΑΙΔΩΝ

Στην Αγγλία; Ω! τι μου θύμισες τώρα! Τα φοιτητικά μου χρόνια.. Σπούδασα εκεί, στο Πανεπιστήμιο στο Λονδίνο... Ξεκίνησα να σπουδάζω αρχιτεκτονική, αλλά γρήγορα κατάλαβα ότι δεν ήμουν φτιαγμένος να είμαι σκυμμένος πάνω από σχεδιαστήρια και συνέχισα τις σπουδές μου στην φιλολογία και την ψυχολογία... Ίσως το είχα περισσότερο ανάγκη, ειδικά την περίοδο εκείνη, της πρώτης μετεφηβικής ηλικίας μου που έψαχνα τον κόσμο... τόσο τον εξωτερικό... όσο και τον εσωτερικό μου κόσμο... Οι ανάγκες για μάς τότε για αυτοπροσδιορισμό και αυτογνωσία ήταν έντονες και ευτυχώς οι γονείς μου είχαν την δυνατότητα να ανέχονται τις παραξενιές μου για το τί θα σπουδάσω και πότε θα τελειώσω.

ΚΙΜΩΝ

Πολύ ενδιαφέρον αυτό και με εκπλήσσετε ευχάριστα... Ξέρετε και εγώ Αρχιτεκτονική σπουδάζω είμαι στο τέταρτο έτος στο Πολυτεχνείο Αθηνών... Εμένα πάλι μ' αρεσει πολύ, με μαγεύει η υλοποίηση της φαντασίας μου και η αποτύπωση της πάνω στο χαρτί... Η σκέψη ότι οι γραμμές στο χαρτί ή στον υπολογιστή, θα πάρουν μορφή και εικόνα θα ζωντανέψουν... θα γίνουν ένα κτίριο... ένα έργο τέχνης... με εξιτάρει..

ΦΑΙΔΩΝ

Τι να σου πώ, φίλε μου, επέτρεψε μου να σε αποκαλώ έτσι... Με εντυπωσιάζει το γεγονός ότι μου τα λες όλα αυτά... ότι συνεχίζεις κάτι που εγώ το απέρριψα στην ηλικία σου... δεν είναι εντυπωσιακό αυτό;

ΚΙΜΩΝ

Ναι είναι ενδιαφέρον... όμως έχετε ήδη πει με την κουβέντα το χυμό σας... μήπως θέλετε κάτι άλλο να πάρετε; Όπως βλέπετε έχει πολύ πουχία ακόμη και έχω χρόνο και για μένα πάντα αυτές οι ώρες είναι ώρες μιας μικρής ανάπαυλας. Το βράδυ γίνεται το αδιαχώρητο από τον κόσμο, που ανεβοκατεβαίνει τον πέτρινο αυτό δρόμο προς το κάστρο, για να απολαύσει τη θέα τη νύκτα και την μαγεία του ουρανού. Εδώ νομίζεις ότι τα αστέρια τη νύκτα στήνουν καυγά για το πίο είναι πιο λαμπερό. Και είναι πάντα ευλογία το καλοκαίρι στο νησί μας. Αλήθεια Φαίδωνα, που μένετε;

ΦΑΙΔΩΝ

Εκεί πέρα στο μεγάλο σουρωτήρι (δείχνει με το χέρι του νότια) στην Αθήνα, παλληκάρι μου, που αλλού; Η δουλειά μου είναι εκεί, διδάσκω σε σχολείο και ασχολούμαι με ομάδες ψυχολογίας. Όμως δεν είναι ώρα, ούτε η κατάλληλη περίοδος για να μιλάμε γι αυτά... διακοπές είμαι άλλωστε και κατά μίαν έννοια και εσύ

ΚΙΜΩΝ

Και εδώ στο νησί μένετε κάτω στην παραλία;

ΦΑΙΔΩΝ

Ναι, στο ξενοδοχείο στο MARE NOSTRUM

ΚΙΜΩΝ

Α πολύ καλό... Ξέρετε ότι και εδώ πάνω στο χωριό μας, πού είναι ορεινό, έχουμε πολλούς τουρίστες, τους αρέσει το βουνό... όμως θα πρέπει να σας αφήσω τώρα..